

Η αγάπη για τον άλλον...

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

[4](#) Image not found or type unknown

■ Είπε ο αββάς Αντώνιος:

«Εγώ δεν φοβάμαι πιά τον Θεό, αλλά τον αγαπώ, γιατί η αγάπη διώχνει πέρα τον φόβο».

■ Είπε πάλι:

«Η ζωή και ο θάνατος της ψυχής εξαρτάται από τον πλησίον. Αν κερδίσουμε τον αδελφό, τον θεό κερδίζουμε, ενώ αν σκανδαλίσουμε τον αδελφό, στον Χριστό αμαρτάνουμε».

■ Ο αββάς Αγάθων είπε:

«Ποτέ δεν πλάγιασα να κοιμηθώ, έχοντας δυσαρεστηθεί με κάποιον, αλλά ούτε και άφησα -όσο μπορούσα- άλλον να κοιμηθεί, έχοντας κάτι με μένα».

■ Έλεγε ο αββάς Αγάθων:

«Αν γινόταν να βρω ένα λεπρό και να του δώσω το δικό μου σώμα και να πάρω το δικό του, ευχαρίστως θα το έκαμνα.

Γιατί αυτή είναι η τέλεια αγάπη».

■ Έλεγε ο αββάς Ιωάννης ο Κολοβός:

«Δεν γίνεται να χτίσει κανείς το σπίτι, αρχίζοντας από πάνω και προχωρώντας προς τα κάτω.

Από τα θεμέλια θα αρχίσει και θα προχωρήσει προς τα πάνω».

Τον ρωτούν:

«Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια;»

«Το θεμέλιο, απαντά, είναι ο πλησίον, προκειμένου να τον σώσεις, και πρώτος εσύ ωφελείσαι, γιατί απ' αυτόν κρέμονται όλες οι εντολές του Χριστού».

■ Ο αββάς Ιωάννης είπε:

«Ο πατέρας μας, ο αββάς Αντώνιος, είπε: Ποτέ δεν έβαλα το δικό μου συμφέρον πιο πάνω από την ωφέλεια του αδελφού μου».

6

Image not found or type unknown

■ Είπε ο αββάς Υπερέχιος:

«Προσπάθησε να γλυτώσεις -όσο μπορείς- τον πλησίον από τις αμαρτίες χωρίς να τον προσβάλεις, διότι και ο Θεός δεν αποστρέφεται όσους μετανοούν. Επίσης, λόγος κακίας ή πονηρίας εναντίον του αδελφού σου ας μην παραμένει στην καρδιά σου, για να μπορείς να λές: Συγχώρεσέ μας τα παραπτώματά μας, όπως και εμείς συγχωρούμε εκείνους που μας έφταιξαν».

■ Ένας Γέροντας είπε:

«Αν κάποιος σου ζητήσει ένα πράγμα και σύ βιάζοντας τον εαυτό σου το προσφέρεις, φρόντισε και ο λογισμός σου να ευαρεστηθεί με αυτό που δίνεις, καθώς είναι γραμμένο: Αν κάποιος σε αγγαρεύσει να πάς μαζί του ένα μίλι, πήγαινε δυό. Δηλαδή αν κάποιος σου ζητήσει κάτι, να του το δώσεις με όλο σου το είναι».

Δυό Γέροντες ζούσαν ως μοναχοί πολλά χρόνια μαζί και ποτέ δεν μάλωσαν. Είπε ο ένας στον άλλον:

«Ας φιλονικήσουμε κι εμείς μια φορά όπως όλοι οι άνθρωποι».

Ο άλλος αποκρίθηκε:

«Δεν ξέρω πώς γίνεται η φιλονικία».

Και του λέει ο αδελφός:

«Να, θα βάλω στη μέση ένα τούβλο. Εγώ θα λέω ότι είναι δικό μου κι εσύ να λές, όχι, δικό μου είναι, και από δω γίνεται η αρχή».

Έβαλαν πράγματι στη μέση ένα τούβλο. Λέει ο ένας:

«Αυτό είναι δικό μου».

Ο άλλος είπε: «Όχι, είναι δικό».

Είπε ο πρώτος:

«Έ, αν είναι δικό σου, πάρ' το και πήγαινε».

Και έφυγαν, χωρίς να βρουν αιτία για φιλονικία.

■ Ένας Γέροντας είπε:

«Ποτέ δεν επεθύμησα ένα έργο που να ωφελεί εμένα και να βλάπτει τον διπλανό, γιατί πίστευα ότι το κέρδος του αδελφού μου είναι καρποφορία για μένα».

Κάποιος από τους Πατέρες πήγε στην πόλη να πουλήσει το εργόχειρό του. Εκεί είδε έναν φτωχό που ήταν γυμνός, και επειδή τον σπλαχνίστηκε, του χάρισε το επανωφόρι του. Ο φτωχός όμως πήγε και το πούλησε. Όταν το έμαθε αυτό ο Γέροντας, λυπήθηκε και μετάνιωσε που του έδωσε το ένδυμα.

Εκείνη τη νύχτα παρουσιάστηκε στον Γέροντα -σε όνειρο- ο Χριστός, φορώντας το επανωφόρι. Του λέει:

«Μη λυπάσαι, να, φορώ αυτό που μου έχεις δώσει».

2

Image not found or type unknown

■ Οι Γέροντες έλεγαν:

«Ο καθένας οφείλει τα προβλήματα του πλησίον να τα κάνει δικά του και σε όλα να συμπάσχει με αυτόν. Και να χαίρεται και να κλαίει μαζί μ' αυτόν, και με τέτοια διάθεση να στέκεται απέναντί του, σαν να φοράει το σώμα του πλησίον και σαν να πρόκειται για τον εαυτό του, αν ποτέ συμβεί κάτι κακό σ' εκείνον.

Αυτά είναι σύμφωνα με τη Γραφή πού λέει: Χάρη στον Χριστό όλοι είμαστε ένα σώμα.

Και: Όλοι όσοι πίστευσαν στον Χριστό είχαν μια καρδιά και μια ψυχή».

■ Ένας αδελφός ρώτησε κάποιον Γέροντα:

«Γιατί, όταν κάνω τις μικρές μου προσευχές (τον κανόνα μου), προσέχω ότι

άλλοτε δεν υπάρχει ευφορία στην καρδιά μου και άλλοτε προθυμία;»

Απαντά ο Γέροντας:

«Πώς λοιπόν θα φανεί ότι ο άνθρωπος αγαπά τον Θεό;»

Και συμπλήρωσε:

«Εμένα το σώμα μου μέχρι τώρα δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί στην προαίρεσή μου».

■ Ένας Γέροντας είπε:

«Μην απαιτείς αγάπη από τον πλησίον, γιατί εκείνος που αγαπά κάποιον και δεν βρίσκει ανταπόκριση ταραάζεται.

Καλύτερα, εσύ δείξε την αγάπη στον πλησίον, έτσι κι εσύ νιώθεις ανάπαυση, αλλά με τον τρόπο αυτό οδηγείς σε αγάπη και τον πλησίον».

■ Είπε πάλι:

«Το να υστερείς στο θέμα της αγάπης απέναντι των αδελφών προέρχεται από το ότι δέχεσαι τους λογισμούς που ξεκινούν από υποψία και εμπιστεύεσαι στα αισθήματά σου. Επιπλέον και από το ότι δεν θέλεις να παθαίνεις αντίθετα από ό,τι επιθυμείς. Εκείνο λοιπόν που σου χρειάζεται είναι με τη βοήθεια του Θεού, πρώτα πρώτα να μη δίνεις εμπιστοσύνη στις υπόνοιές σου και ύστερα με όλη σου την προθυμία και τη δύναμη να ταπεινώνεσαι ενώπιον των αδελφών, και να κόβεις για χάρη τους το θέλημά σου».

■ Έλεγε επίσης ότι η αγάπη που έχει αφετηρία τον Θεό είναι πιο δυνατή και από την αγάπη που την έχει κανείς εκ φύσεως.

Πηγές: imverias.blogspot.gr - orthodoxfathers.com